

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Gargantua eller 'sikket-Gab-du-har'. Frit efter Rabelais

Citation: Claussen, Sophus: "Gargantua eller 'sikket-Gab-du-har'. Frit efter Rabelais", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 74. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen04val-shoot-workid61984/facsimile.pdf>
(tilgået 16. april 2021)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik

Hun var saa næsvis i sin Flagre-Flugt,
en Fugl, som med for tunge Fjedre brammer!
Og Haaret dobbelt mørkt. Og dybt og smukt
stod Kind og Tindinger i Dobbeltflammer.

Det var din gamle Dobbeltthed, min Fe,
dit Smil saa fuldt af Løfter og af Ve.
Tvetvunden bringer du mig tvefold Jammer. –

Med ét begyndte alt mit Blød at le:
jeg saa dig af en Rembrandtsk Livsild skinne.
Saa fandt jeg Dobbeltmand min Dobbeltkvinde.

*

Gargantua eller „sikket-Gab-du-har“.

Frit efter Rabelais

Han græd, da han blev født. Og Barnets Far
kaldt ind fra Gæstebud og Venners Tale
slog op en Latter: „Sikket Gab du har!“
Det kloge Barn fandt snart paa alt det gale!

tissed mod Sol og tog i Regnvejrs Bad,
forfulgte under lave Skyr en Svale,
lod Gaardens Hunde spise af sit Fad
og pusted dem paa Dril i deres Hale.

De gode Kvinder, som den spæde skøtter,
ombandt hans lille Manddom glad og tit
med Blomster, Baand og Fandens Mælkebøtter.

Hvorfor er jeg bedrøvet? Gik det skidt
ved Livets Gæstebud og Sammenkomster:
der findes altid dem, der flætter Blomster.

*